

विषवै

विषा

विषाप

तत्तदुपभोगं वाचात्परम्यस्या जनयत्वेव नहि
 भोजप्रयोजनाभ्यां विना कस्यचिदुत्पात्तरक्ति
 तेन इत्युक्तादिप्रकाशान्तं सर्वमेव विषयो
 भवतीत्यर्थः । इति सिद्धान्तसूक्तवकी । ● ।
 निवसेवितः । इति भरतधृताजयः । अथक्तः ।
 शुकः । इत्यप्यजयपाजः । जनपदः । इति
 मेदिनी । कान्तादिः । इति शब्दरत्नावली ।
 नियामकः । यथा,—
 “विशब्दो हि विशेषार्थः चिनोतेत्यन्व उच्यते ।
 विशेषेण चिनोतीति विषयोऽतो नियामकः ।”
 इति भट्टकारिका । ● ।
 आरोपाश्रयः । यथा,—
 “आरोपान्या तु यन्नोक्तौ विषयो विषयस्तथा ।
 विषयन्तःकृतेऽन्यस्मिन् वा स्यात् साध्यवसा-
 निका ।”
 यथा, गौर्जाहीकः । इति काव्यप्रकाशे २
 उक्तायः । (“भोगसाधनं विषयः ।” इति
 तर्ककौस्तुभे ।)
 विषवाश्रानं, स्त्री, (विषयसाश्रानं यस्याम् ।)
 तन्ना । इति राजनिर्घण्टः ।
 विषवायो, [न] पुं, (विषयान् अयते प्राप्नोतीति ।
 अय गतो + चिनिः ।) राजा । वैश्विकजनः ।
 इन्द्रियः । कामदेवः । विषयावस्तुपुत्रवः । इति
 मेदिनी । ने, २४६ ।
 विषयि, [न] स्त्री, (विषयाः सन्त्यख्येति । विषय
 + इनिः ।) इन्द्रियम् । इति मेदिनी । ने, २११ ।
 विषयी, [न] त्रि, (विषयोऽख्येति । इनिः ।)
 विषयावस्तुः । इति मेदिनी । ने, २११ ।
 विषयी, [न] पुं, (विषयोऽख्यास्तीति । इनिः ।)
 वृषतिः । कामदेवः । वैश्विकः । इति मेदिनी ।
 ने, २११ । ध्वनिः । इत्यजयपाजः । आरोप्य-
 मायः । यथा,—
 “विषयन्तःकृतेऽन्यस्मिन् वा स्यात् साध्यवसा-
 निका ।”
 विषयिका आरोप्यमायेन अन्तःकृते विगीर्णे-
 ऽन्यस्मिन् आरोपविषये सति वा स्यात् साध्य-
 वसानिका । इति काव्यप्रकाशः ।
 विषय्या, स्त्री, अतिविषा । इति राजनिर्घण्टः ।
 विषयं, स्त्री, विषयम् । इति शब्दचन्द्रिका ।
 विषयता, स्त्री, (विषय्य जता ।) इन्द्रवारुणी ।
 इति राजनिर्घण्टः । (विषयप्रधानजतामात्रे ।)
 यथा, गीतायां श्रीधरः । २ । ४२ । “विषयता-
 वहापाततो रमणीयाम् ।”
 विषयिद्या, स्त्री, विषयमन्त्रः । इति विषयवैद्य-
 शब्दटीकायां भरतः ।
 विषयैद्यः, पुं, (विषय्य वैद्यः ।) विषयमन्त्रवेत्ता ।
 ओम्ना इति ख्यातः । यथा । विषयिद्यां वेत्ति
 अघीते वा विषयैद्यः अमुपाचाजादिवादन्य-
 पददृष्टिः । विषय्य वैद्यचिकित्सकः इति वा ।
 इति भरतः । तन्मर्थ्यायः । आङ्गिकः २ ।
 इत्यमरः । आङ्गिकः २ नरेन्द्रः ४ कौशिकः ५
 कथाप्रवृत्तः ६ चक्राटः ७ । इति षटाधरः ।

आजयाही = आङ्गुलिः ६ आङ्गुलिः-१०
 अहितुक्तिकः ११ आजयाहः १२ गाव-
 ङ्किकः १३ । इति शब्दरत्नावली ।
 विषवैरिणी, स्त्री, (विषय्य वैरिणी ।) निर्विषा ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 विषशाङ्कः, पुं, (विषय्य शाङ्कः ।) पद्मकन्दः ।
 अस्य गुणाः । गुदत्वम् । विटम्बित्वम् । श्रौतज-
 ल्वच । इति राजवल्गवः ।
 विषशूकः, पुं, (विषं शूके यस्य ।) शङ्खरोजः । इति
 भूरिप्रयोगः ।
 विषशङ्गी, [न] पुं, (विषं विषयुक्तं शङ्गं तदस्या-
 स्तीति । विषशङ्ग + इनिः ।) शङ्खरोजः । इति
 हारावकी ।
 विषसूचकः, पुं, (विषं सूचयति विषयुक्तामादि-
 दर्शने ऋतः सन् ज्ञापयतीति । सूच् + चिच् +
 क्तुञ् ।) चरोकपक्षी । इति हेमचन्द्रः ।
 विषसूक्ता, [न] पुं, (विषं सूक्तनि यस्य ।) शङ्ख-
 रोजः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 विषहन्त्री, स्त्री, (विष + हन् + टच् । शिष्यां
 ङीष् ।) अपराजिता । निर्विषा । इति राज-
 निर्घण्टः ।
 विषहरः, त्रि, (हरतीति । हृ + अच् । विषय्य
 हरः ।) गरजनाशकौषघादिः । यथा । ७३ हं
 चः ।
 “मन्त्रोऽयं हरते रुद्र सर्वहृत्किङ्कमं विषम् ।
 पिप्लवी नवनीतश्च शङ्खवैरश्च सैन्धवम् ।
 मरौचं दधि कुष्ठश्च नख्ये याने विषं हरेतु ।
 त्रिषला टङ्गुलश्च चन्दनं हृतसंयुतम् ।
 एतन्पानाच्च वेपाच्च विषनाशो भवेत्क्वच ।
 पारःवतस्य चाचौषि हरितानं मनःशिला ।
 श्व-योगो विषं हन्ति वैतथ्ये हवीरगान् ।
 सैन्धवं सुषुम् चूर्णं दधिभक्ष्याण्यसंयुतम् ।
 हृत्किङ्कस्य विषं हन्ति वेपोऽयं हृषभध्वज ।”
 इति गावङ्के १८६ अध्यायः ।
 विषहरा, स्त्री, मनसादेवी । इति शब्दरत्नावली ।
 (यथा, देवीभागवते । ६ । ४७ । ५२ ।
 “अरत्नारप्रियास्त्रीकमाता विषहरति च ।”)
 विषहरी, स्त्री, मनसादेवी । इति शब्दरत्नावली ।
 (यथा, देवीभागवते । ६ । ४७ । ४७ ।
 “विषं संहर्तुमीशा या तस्माद्विषहरी स्मृता ।”)
 विषहा, स्त्री, (विषह + टाप् ।) देवदासीजता ।
 निर्विषा । इति राजनिर्घण्टः ।
 विषा, स्त्री, अतिविषा । इत्यमरः । वृद्धिः । इत्यु-
 नादिकोवः । (अस्याः पर्यायो गुणाच्च यथा,
 “काश्चोरातिविषा न्वेता श्लाभा गुञ्जा विषा-
 वया ।”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।
 “विषात्वतिविषा विषा शङ्गी प्रतिविषावया ।
 युक्तकन्दा चोपविषा भङ्गुरासुषुषज्जभा ।
 विषा घोष्ठा कटुकिक्ता पाचनी हीपनी हरेत् ।
 क्लृपितातिवारामविषकावभिक्रिमीन् ।”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

विषाङ्कुरः, पुं, (विषस्याङ्कुरः ।) शल्याङ्कम् ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ।
 विषाङ्गं, स्त्री, कुडौषधम् । पशुशङ्कम् । (यथा,
 चाहितदपेये । १० ।
 “चिपवि शुकं हृषदंशुकवद्ने
 ऋगमर्षयसि ऋगादनरने ।
 वितरसि तुरगं महिषविषाये
 विदधन्ते भोगविताने ।”)
 इति मेदिनी । ने, ७७ । (यथा,
 शिशुपाजवधे । १ । ६० ।
 “न जातु वैनायकमेकसुहृत्तं
 विषाङ्गमदापि पुनः प्ररोहति ।”)
 कीजहन्तः । इति हेमचन्द्रः । (विशेषेण मद्-
 दातरि, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ५ । ४४ । ११ ।
 “विषाङ्गं परिपानमन्ति ते ।”
 “विषाङ्गं विशेषेण मद्दस्य दातारम् ।” इति
 तद्गाथे सायणः ।)
 विषाङ्गिका, स्त्री, मेघशङ्गी । इति रत्नमाला ।
 (अस्याः पर्यायो यथा,—
 “शङ्गी कर्कटशङ्गी स्यात् कुलीरश्च विषाङ्गिका ।
 अजशङ्गी च रक्ता च कर्कटास्या च कीर्तिता ।”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
 वातला । कर्कटशङ्गी । आवर्तकी । इति
 राजनिर्घण्टः ।
 विषाङ्गी, स्त्री, चीरकाकोली । अजशङ्गी । इति
 मेदिनी । ये, ७७ । हृत्किङ्का । इति राज-
 निर्घण्टः । त्रिनिर्घु । इति शब्दचन्द्रिका ।
 विषाङ्गी, [न] पुं, (विषाङ्गमस्यास्तीति । विषाङ्ग +
 इनिः ।) हकी । शङ्गी । इत्यजयः । (यथा,
 हरिवंशे । २०४ । २२ ।
 “खड्गमा विषाङ्गिनश्चैव हृषभाश्च ऋगास्तथा ।”)
 ऋषभनामौषधम् । शङ्गाटकः । इति राज-
 निर्घण्टः ।
 विषादः, पुं, (वि + द + षच् ।) अवसादः ।
 यथा,—
 “जायं मौर्खं विषादोऽवसादः सादो विष-
 वता ।”
 इति हेमचन्द्रः ।
 (यथा, भागवते । १ । ११ । ११ ।
 “दक्षो दरवरं तेषां विषादं श्रमयति च ।”)
 विषादनी, स्त्री, पञ्चाशीलता । इति राजनिर्घण्टः ।
 विषाननः, पुं, (विषमानने यस्य ।) चर्मः । इति
 शब्दमाला ।
 विषान्तकः, पुं, (विषय्य अन्तकः नाशकः । पीत-
 विषलात् ।) शिवः । इति हेमचन्द्रः । विष-
 नाशके, त्रि ।
 विषापहः, पुं, (विषं अपहन्तीति । हन् + षच् ।)
 सुष्ककण्ठः । इति राजनिर्घण्टः । (विष-
 नाशके, त्रि । यथा, मनौ । ७ । २१७ ।
 “सुपरीक्षितमन्नाद्यमद्यान्नेर्बिषापहैः ।”)
 विषापहा, स्त्री, इन्द्रवारुणी । निर्विषा । इति
 राजनिर्घण्टः । नामदमनी । इति भावप्रकाशः ।